

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

לפני ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט – 1959
כבוד סגן הנשיא עמית יריב – יו"ר
פרופ' יעקב יהב – חבר
עו"ד חנה גלאי - חברה

המערער: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד שרון מאירי

נגד

המשיב: קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום
ע"י ב"כ עו"ד דורית לוין-וולף

פסק דין

1. לפנינו ערעור על החלטת המשיב שקובעת כי לא מתקיים קשר סיבתי בין השירות הצבאי של המערער לבין הנכות הנטענת בברך ימין שלו.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

2. המערער, יליד שנת 1991, שרת שירות סדיר מיום 13.3.2011 ועד ליום 31.10.2015 בחטיבת גולני. המערער התגייס והשתחרר בפרופיל 97.

3. המערער טוען כי ביום 21.9.2015 נחבל בברך ימין במהלך מסע כשימש סמ"פ בגדוד חי"ר (להלן: "האירוע משנת 2015"). בתצהירו מיום 9.1.2020 (שצורף לתיק) מציין המערער כי לקראת סוף מסע של 50 ק"מ מעד ומיד התחיל לסבול מכאבים בברך ימין. המערער הוסיף כי סיים את המסע תוך כאבים ועוד באותו היום פנה למרפאה והופנה לאורתופד שקבע כי הוא סובל מקרע במיניסקוס.

4. טענת המערער, זו הייתה הפגיעה הראשונה והאחרונה בחייו בברך ימין.

5. ביום 7.7.2016 המערער הגיש בקשה למשיב להכרה בזכויות לפי חוק הנכים, בטענה לנכות בברך ימין תוצאת האירוע משנת 2015 (עמ' 1 בת"ר).

6. ביום 13.4.2019 ערך ד"ר בועז ליברמן חוות דעת אורתופדית בעבור המשיב (להלן: "מומחה המשיב"), אשר בה פירט טענותיו של המערער ואת תלונותיו, סקר את העולה מהתיעוד הרפואי ובדק אותו בדיקה קלינית. מומחה המשיב קבע בחוות דעתו כי בשנת 2013, בהיותו של המערער בקורס קצינים, הוא התלונן על כאבים בברך ימין לאחר נפילה מגובה במהלך תרגיל חבל (להלן: "האירוע משנת 2013"), וכי ניתן לקשר את מצב ברכו הימנית לחבלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

שעבר בשנת 2013. עוד קבע מומחה המשיב, כי אין בתיקו הרפואי של המערער עדות לתלונות או לטיפול משנת 2015 ואילך, וכי בשנת 2016 נבדק המערער בדיקה מקיפה, אשר נמצאה תקינה, ובעקבותיה אף קיבל המערער אישור רפואי להשתתף בקורס אבטחה, הכולל מאמצים גופניים בעצימות גבוהה (וראו עמ' 49-51 לתיק הרפואי).

לאור האמור, שלל מומחה המשיב כל קשר בין האירוע משנת 2015 לבין מצב ברכ ימין.

7. המערער טוען כי עיון בתיק הרפואי מעלה על פניו טעות של מומחה המשיב, שכן אירוע החבלה משנת 2013 אירע בברכו השמאלית של המערער כפי שניתן ללמוד מהרישומים בזמן אמת בתיקו הרפואי של המערער (עמ' 11-15 לת"ר).

8. לפיכך, הגיש המערער את ערעורו דגן ובקשה לבטל את החלטת המשיב ולקבוע כי קיים קשר סיבתי בדרגת גרימה ולחילופין בדרגת החמרה השואפת ל- 100% שאירעה לו תוך ועקב שירותו הצבאי לבין נכותו.

9. המערער צירף לערעורו חוות דעת רפואית מיום 4.1.2020 של ד"ר ערן לין, שעמד על כך שבשנת 2013 נחבל המערער בברך שמאל ובאירוע משנת 2015 סבל מחבלה סיבובית של ברך ימין במהלך הליכה מאומצת במסע עם הופעת נפיחות תוך פרקית ובדיקת MRI ברך ימין הדגימה קרע פנימי של הסהרון החיצוני והנפיחות חלפה כעבור שבוע (עמ' 57-73 בת"ר).

10. ביום 10.2.2020 ערך מומחה המשיב – ד"ר ליברמן חוות דעת מגיבה בה עמד על כך שד"ר לין התעלם מהעובדה שאין בתיעוד הרפואי אינדיקציות לחבלת ברך ימין בשנת 2015 והמערער לא התלונן או טופל משמעותית בעקבות חבלה כזאת במהלך התקופה שלאחר מכן. לפיכך, לא מצא מומחה המשיב לשנות מעמדו (עמ' 67-69 בת"ר).

11. ביום 2.12.2020 ערך ד"ר בלומברג חוות דעת נוספת מטעם המערער, בה ציין כי המערער נחבל בשנת 2013 בברך שמאל, ובשנת 2015 מעד ונחבל בברך ימין. לשיטתו, קיים תיעוד לחבלה במנגנון סיבובי הגורם לקרע במינסקיאלי ובבדיקה הדמיה עדות לקרע כך שיש לייחס למאורע בשנת 2015 את הגורם לקרע. בנוסף, ציין מומחה המערער כי הטענה בדבר העדר רצף תיעוד אינה קשורה לקביעת הקשר הסיבתי אלא לכימות שיעור הנכות. כן מציין כי **קיים בתיק תיעוד לטווח תנועה מלא**, כולל אצל ד"ר לין, אבל במועד הבדיקה הוא נחשף לנעילה אמיתית של הברך וברור כי הקרע במינסקוס גורם לנעילה (עמ' 70-72 בת"ר).

12. ביום 2.1.2021 ערך ד"ר ליברמן מטעם המשיב חוות דעת מגיבה נוספת, בה עמד על כך שהמערער התלונן בשנת 2013 על כאב בברך שמאל שחלף, וכי תלונותיו במועד האירוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

משנת 2015 ללא דיווח על חבלה או אירוע מכונן אחר. עוד ציין כי עיון בתיקו מעלה כי הקישור בין החבלה משנת 2013 לתלונות משנת 2015 אינו מוטעה והוא בוצע עקב תלונות המערער בשנת 2015 לגבי חבלה בברך ימין לפני שנתיים עקב נפילה מחבל.

13. המשיב הבהיר למערער בהחלטתו כי בכל הנוגע לאירוע משנת 2013, ככל שהוא מעוניין לפתוח בהליך של תביעה נוספת אזי הוא נדרש להגיש לו פנייה מתאימה בצירוף הוכחות עובדתיות לאירוע (ראו עמ' 52 בת"ר).

דיון והכרעה

14. השאלה הטעונה הכרעה בהליך שלפניי היא האם קיים קשר בין האירוע משנת 2015 לבין הנכות בברך לה טוען המערער. כדי להוכיח קשר זה, על המערער להוכיח קשר סיבתי עובדתי, רפואי ומשפטי לשירותו.

15. ראשית, נציין מספר אסמכתאות רלוונטיות מתיקו הרפואי של המערער, המתייחסים לאירועים הנטענים:

- לפי תיעוד מיום 5.2.2013: "לפני חמישה ימים נפל מגובה, הרגיש כאב בברך שמאל. הכאב חלף ביממה שלאחר מכן אך חזר ומפריע לו בפעילות... ללא ממצאים בברך, רושם לכאב ממקור שרירים. לא מעוניין בטיפול נגד כאבים. חזר לשירות" (עמ' 12 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 12.2.2013: "הגיע בשל נפיחות בברך שמאל. לדבריו כאבים רק בכריעה, מסוגל ללכת ולרוץ. ברך שמאל מעט נפוחה. ללא רגישות במישוש, טווח תנועה מלא.. חזר לשירות אחר: כשיר לפעילות גופנית" (עמ' 12 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 19.2.2013: "מתלונן על אי נוחות בברך שמאל במשך שבוע וחצי... בברך שמאל נפיחות קלה, ללא שינוי צבע, ללא כאבים. ללא הגבלה בתנועות. ברך ימין תיק" (עמ' 13 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 21.3.2013: צילום ברך שמאל הדגים מבנה גרמי תקין, ללא שבר. (עמ' 13 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 7.4.2013: המערער התלונן על כאבים בברך שמאל, ללא עדות לפתולוגיה בצילום, נפיחות מינימלית, ללא נזל, ללא סימני חבלה או נפילה (עמ' 14 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 21.9.2015 (מועד האירוע משנת 2015): "לפני כשנתיים וחצי במהלך קורס הקצינים סיפור של חבלה לברך ימין לאחר נפילה מגובה. בשבועיים שלאחר החבלה מתאר כאבים בברך, נפיחות שהתפתחה בהדרגה... כעת מתאר כאבים בברך לאחר פעילות גופנית מאומצת, נעילה של הברך בעיקר לאחר תנועות פלקציה, צעדי רדיפה. ברך ימין – ללא תפליט או נפיחות. טווח תנועות מלא. מבחן מגירה שלילי. מקמורי חיובי למניסקוס לטרלי", המערער הופנה לאורתופד (עמ' 16 בת"ר).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- לפי תיעוד מיום 11.10.2015: "תלונה עיקרית – כאבים בברך ימין שנמשכים מזה שנתיים. נפל מחבל 6. הברך התנפחה לאחר 24 שעות. תנועה סיבובית מעוררת חרדה ודורשת יישור אקטיבי של הברך. לא נתקל בקשיי לחימה. בבדיקה – ברך ימין: טווח מלא. אין תפליט. רגישות סדק פיקה לטרלי. מקרמי חיובי חזק. רגישות רטינקולום מצד לטרלי. מבחן חרדה על הפיקה שלילי. יציבות A/P, V/M תקינות, ממליץ – MRI ברך ימין ללא ח.נ. בחשד לפגיעה מנוסקאלית" (עמ' 17 בת"ר).
- לפי דוח פציעה מיום 20.10.2015: בתאריך 21.9.15 בשעה 20:15 בעת הליכה מאומצת ברמות מנשה מעד המערער וסובב את ברך ימין וכתוצאה מכך נגרם לו קרע במיניסקוס. לפי אישור הסמג"ד על גבי הדוח "איני מכיר את האירוע ספציפי אך מכיר כי החייל נפצע" (עמ' 45 בת"ר).
- לפי תיעוד מיום 25.4.2016, לאחר תום השירות: "לפני שנתיים חבלה בעת נפילה מחבל. לא טופל ולא חש כל מגבלה. המשיך בשירותו כחולם וקצין ביחידת שדה. הופנה לבדיקת הברך על מנת לקבל אישור להמשך קורס אבטחה ברמת עצימות גבוהה... בבדיקת ברך – ללא תפליט או נפיחות. ללא דלדול שרירים. טווח תנועה מלא ללא כל רגישות. יציבות שמורה היטב הן צידית והן קדמית אחורית. סימן לחמן שלילי. סימן ADS – שלילי. דפקים נמושים. ללא רגישות על פני סדקי הברך. בדיקת MRI ברך ימין 10.2015 – ללא סימני פגיעה של רצועות. נראה קרע תוך מניסקלי של המיניסקוס הלטרלי. NO ACTIN PROBLEM RT KNEE "

קשר סיבתי עובדתי

16. ביום 3.6.2021 נערך דיון ההוכחות בערעור, בו העיד ראשון המערער. בחקירתו, אישר המערער כי הוא טוען לקשר סיבתי לחבלה שאירעה בשנת 2015 בשירות, וכן כי הייתה חבלה בשנת 2013 שאינה חלק מהתיק (ראו עמ' 6 ש' 10-6 לפרוטוקול). עוד אישר המערער כי האירוע משנת 2015 הוא האירוע המשמעותי, לאחריו החל לסבול מכאבים בברך, ולא האירוע משנת 2013 (עמ' 9 ש' 12-18 לפרוטוקול).
17. רוצה לומר – האירוע היחיד שעליו מסתמך המערער בערעורו הוא האירוע משנת 2015, וגם על פי תצהירו מדובר בפעם הראשונה בה נחבל בברך ימין.
18. בנקודה זו נציין, כי בכל הנוגע לאירוע משנת 2013 המערער טוען כי נחבל בברך שמאל, אולם בבדיקתו מיום 11.10.2015 שמצוינת לעיל עולה כי הוא מתלונן על "כאבים בברך ימין שנמשכים מזה שנתיים. נפל מחבל 6". כלומר, המערער משייך בין החבלה בשנת 2013 לבין הכאבים בברך בבדיקה בשנת 2015.
- משמע – ה"טעות" שהמערער טען כי נפלה בחוות דעתו של מומחה המשיב- ד"ר ליברמן (אשר ציין כי המערער נחבל בשנת 2013 בברך ימין, ולא ברך שמאל) אינה טעות, כי אם התייחסות לדיווחים לא אחידים של המערער עצמו במסגרת התיעוד בתיק הרפואי.
19. לאחר שפתרנו סוגיה זו, נעבור לדון בטענת המערער לפיה **נחבל** בברך ימין במהלך מסע בשנת 2015.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

20. מהתיעודים הרפואיים המצוינים לעיל עולה כי המערער נחבל בברך שמאל בעת נפילה מגובה בשנת 2013, ומאז התלונן למשך מספר חודשים על כאב ומגבלה קלה לדבריו, וכשנתיים מאוחר יותר ביום 21.9.2015 מתאר כאבים בברך ימין לאחר פעילות גופנית מאומצת.

21. ודוק: בתיעוד העוקב בתיקו הרפואי מיום 11.10.2015 – המערער לא מתלונן על חבלה כי אם על כאבי ברך ימין שנמשכים כשנתיים. כלומר, לא רק שהמערער לא התלונן במשך שלושה שבועות כלל, אלא שכשהגיע להתלונן על כאב ברך ימין, פעם נוספת, כלל לא התלונן על חבלה קונקרטית, כי אם על כאבים שנמשכים כשנתיים מאז הנפילה בשנת 2013.

22. התיעוד היחיד בתיק בו מדובר על **חבלה** בברך **ימין** הוא דו"ח הפציעה שצורף לתיק (מסמך 64 בת"ר). דוח הפציעה אינו תיעוד רפואי, וחתימתו של מפקד היחידה על הדוח אינו מהווה אישור לאמור בו, אלא רק אישור לכך שהמפקד שמע את הדברים המופיעים בדוח מפי המערער (ראו לעניין זה ע"נ 175/08 ששון נ' קצין התגמולים, פורסם בנבו 10.4.2011).

23. המערער נשאל בחקירתו מדוע לא ציין בפני הרופא שבדק אותו באוקטובר 2015 (לאחר האירוע הנטען) כי נחבל, והשיב כי הוא דיווח על החבלה אבל הרופא "לא רשם את זה" (עמ' 12 ש' 6-8). אולם, מעיון בתיק הרפואי עולה כי כל שלושת הרופאים שבדקו את המערער, במקומות שונים ובמועדים שונים, לא ציינו דבר בנוגע לחבלה בתיעוד שערכו (ראו לעניין זה דברי חברי הוועדה עמ' 18-20).

בהקשר זה יש לציין, שגם אילו ניתן היה לקבל את הטענה שרופא אחד השמיט מן האנמנזה שערך את דבר קיומה של חבלה בשוגג, ודאי יש קושי להלום את הטענה ששלושה רופאים שונים, במקומות שונים, השמיטו בדיוק את אותו הפרט מן הרישום. חזקה על הרופאים עורכי התרשומות כי רשמו את הדברים מפי המערער, והם משקפים את אשר הציג בפניהם בזמן אמת. לו רצה המערער לסתור תרשומות אלה, היה עליו להביא את הרופאים לעדות, ומשלא עשה כן – התרשומות – ודאי לנוכח משקלן המצטבר – משקפות לטעמנו את המצב כהווייתו.

24. בהמשך עדותו עומת המערער עם הסתירה בין דו"ח הפציעה בו התייחס קצין הרפואה ל"מעידה במסע" (ראו עמ' 64 בת"ר) ואילו מפקדו של המערער כמו גם מפקד היחידה אשר לא מתייחסים בכלל לאירוע, אלא רק ל"הליכה מאומצת" (ראו עמ' 58 בת"ר).

המערער השיב כי "זה מה שקרה... זה הליכה מאומצת, לא הבנתי מה אתה רוצה שיהיה כתוב?... הלכתי, תוך כדי המסע קרה לי את הדבר הזה" (עמ' 14 ש' 23-26 לפרוטוקול), והוסיף כי דיווח למפקדים בשטח על אודות החבלה (עמ' 12 ש' 17-18). אולם, אף לא אחד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

ממפקדיו הגיע להעיד מטעמו על נסיבות האירוע משנת 2015, ויש לזקוף את האמור לחובתו של המערער, שנטל ההוכחה מונח על כתפו.

25. מי שהגיע כאמור להעיד מטעם המערער הוא ד"ר בלומברג, שהעיד כי הנחת המוצא העובדתית שלו היתה של חבלה משמעותית "זה לא סתם חבלה ובהחלט היא יכולה לגרום לקרע במיניסקוס" לדבריו. (עמ' 25 ש' 3-4 לפרוטוקול).

26. ודוק: ד"ר בלומברג אישר בחקירתו כי לא קרה לו מעולם שהגיע אדם עם קרע במיניסקוס על רקע טראומטי ולא סיפר כלל על חבלה (עמ' 25 ש' 5-14 לפרוטוקול), ובהמשך ביקש לחדד כי יכול להיות מצב ש"קרע בלבד שלא גורם לנעילה, אז התלונה היחידה היא כאבים" (עמ' 26 ש' 3-4 לפרוטוקול), אלא שכאמור לעיל המערער אף לא התלונן על כאבים לאורך זמן לאחר האירוע הנטען.

27. מכל האמור לעיל עולה כלהלן:

א. המערער הגיע במועד האירוע משנת 2015 למרפאה ולא דיווח כלל על חבלה אלא על כאבים שהחלו בעקבות אירוע שהתרחש שנתיים קודם לכן;

ב. שבועות ארוכים לאחר מועד האירוע משנת 2015 המערער כלל לא התלונן;

ג. בפעמים שהגיע המערער והתלונן על כאבים בברך ימין, כלל לא התלונן על האירוע בשנת 2015;

ד. התייעד היחיד בו מצוינת חבלה הוא דו"ח הפציעה, שנערך כחודש לאחר האירוע, וחתום עליו מפקדו של המערער שמצהיר כי אינו מכיר את האירוע. מהדוח עצמו עולים אי-דיוקים עובדתיים;

ה. למערער אין כל הסבר לכך שהגיע מספר פעמים לטיפול רפואי, לשלושה רופאים שונים בפערי זמן ניכרים ולא סיפר על החבלה הנטענת, ולכל הפחות – כי החבלה הנטענת לא תועדה.

28. לאור דברים אלו, ומשעומד המערער על כך שנחבל בשנת 2013 בברך שמאל - הרי שלא ניתן לקבוע כי המערער עמד בנטל להוכיח קשר סיבתי עובדתי לאירוע משנת 2015 שכן קיימות סתירות רבות בתיעודים הרפואיים כמו גם בחקירתו.

קשר סיבתי רפואי

29. המערער העיד בחקירתו הנגדית כי לאחר האירוע משנת 2015 המשיך ללכת (עמ' 15 ש' 28-26). ובפתח עדותו אף הודה כי עד תום השירות, ובכלל זה לאחר האירוע הנטען, המשיך בתפקידו כרגיל (ראו עמ' 6 ש' 6-22 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

30. בנוסף, מסקירת התיק הרפואי שלעיל עולה כי אין בו עדות לתלונות או טיפול בבעיה החל משנת 2015. המערער אישר את האמור בחקירתו בה הודה כי לאחר אוקטובר 2015 לא פנה לשום טיפול בנוגע לברך ימין (ראו עמ' 23 ש' 15, ועמ' 24 ש' 2-6).

31. למעשה, התייעוד הבא בתיק הרפואי הוא מאפריל 2016, בו מצוין כי המערער מתאר חבלה – אך לא את החבלה שאליה מתייחסת תביעתו (אלא חבלה משנת 2013). במסגרת אותו מפגש עם רופא, נערכה למערער בדיקה רפואית, ובסיומה ניתן לו אישור להשתתף בקורס אבטחה, לרבות פעילות גופנית מאומצת. מכאן אנו למדים, כי המערער לא הגיע לרופא כדי להתלונן על כאבים ביחס לברך, אלא הגיע לקבל אישור רפואי להכשרה מקצועית. כך או כך, מן התייעוד הרפואי עולה, כי במועד הבדיקה – לא נמצאו כל ממצאים, והבדיקה הוגדרה כתקינה לחלוטין (ראו עמ' 19 בת"ר).

32. בחקירתו, העיד המערער כי אותו קורס מאבטחים נמשך חודשיים וחצי ולאחר מכן הוא עבד במשרד ראש הממשלה במשך שלוש שנים (עמ' 21 ש' 1-10 לפרוטוקול). אין מחלוקת כי מדובר בעבודה שהיא בעצימות גבוהה, והמערער עצמו הודה כי היא כוללת פעילות גופנית מאומצת (עמ' 21 ש' 11-13 לפרוטוקול), ואף ציין כי במסגרת אותה עבודה הוא ביצע מאמצים כמו כולם ולא ביקש כל פטור (עמ' 21 ש' 18-19 לפרוטוקול).

33. זאת ועוד, כאשר נשאל ד"ר בלומברג מטעם המערער על הפער בין התייעוד על מצב תקין לגמרי בשנת 2016 (ולאחריו כאמור חזרה מלאה של המערער לשגרה כולל פעילות עצימה) לעומת קביעת נכות על ידו שנים אחרי – השיב כי הוא התייחס לגודל הקרע במיניסקוס (ראו עמ' 36 ש' 6-9 לפרוטוקול).

ודוק: כפי שהבהיר חבר הוועדה פרופ' יחב, אין לנו כל מידע לגבי גודל הקרע, ואף ד"ר בלומברג העיד כי "אין לי הדמיה עדכנית של בדיקת הברך, אני גם לא ראיתי לנכון לבקש", ובהמשך ציין כי "אני לא יודע מה היה אז, יכול להיות שאז הקרע היה קטן וגדל עם הזמן בגלל הפעילות הגופנים, העומסים עליו" (ראו לעניין זה חילופי הדברים בין חברי הוועדה לד"ר בלומברג עמ' 35-37 לפרוטוקול).

34. מכאן, שגם אם נקבל את גרסתו העובדתית של מומחה המערער, הרי שלכל היותר מבחינה רפואית נגרם למערער קרע, אשר לא קיבל כל ביטוי קליני בזמן אמת ושנים רבות לאחר מכן, וממילא הוא גדל נוכח פעילות גופנית שכלל לא קשורה לשירות (ראו לעניין זה תשובת ד"ר בלומברג לשאלת יו"ר והוועדה בנושא – עמ' 37 ש' 27-32 לפרוטוקול).

35. בנוסף, ה"נעילה" עליה מבסס ד"ר בלומברג את חוות דעתו וקושר בינה לבין השירות דרך קרע במיניסקוס לא נתמכה בכל ספרות רפואית מטעמו, ואף לדבריו יכולה להיגרם ממגוון מצבים אחרים (עמ' 38 ש' 6-8).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

36. בעניין זה נוסף, כי ד"ר ליברמן, מומחה המשיב, העיד בחקירתו כי אותה נעילה נטענת של הברך היא בלתי אפשרית, ולדבריו "אותו קרע שתועד בפענוח בדיקת ההדמיה, הוא קרע פנימי פטי, ואילו קרע מסוג זה לא יכול לגרום לנעילה" (עמ' 46 ש' 20-22 לפרוטוקול). עוד הוסיף:

"מה שכתוב בדוח ה-MRI לכאורה... זה שהקרע שלו הוא קרע פנימי, וזה אומר שבתוך אותו משולש שמהווה את גוף ה-MRI עובר פס שלא יוצא החוצה... בשביל ליצור נעילה של הברך, אתה צריך משהו, פיזי, שייכנס בין הקונדיל הפמוראלי לבין הקונדיל הטיביאלי, אם זה מיניסקוס קרע המיניסקוס צריך להתקפל או להשתחרר וללכת לשם. במקרה שלנו... יש קרע כזה, קרע פטי פנימי. הקרע הזה לא יכול לגרום לנעילה כי הוא לא משחרר מיניסקוס ואין שם גוף חופשי" (עמ' 45 ש' 20-32 ועמ' 46 ש' 1-21 לפרוטוקול).

37. עוד נציין, כי בדיקת ה-MRI כלל לא הומצאה לתיק ע"י המערער, ואף לא הוגשה בדיקת הדמיה עדכנית, כך שיש לזקוף זאת לחובת המערער, אשר אין חולק כי עליו נטל ההוכחה ועליו להמציא מלוא ראיותיו (ראו לעניין זה 465/88 **הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו**, פ"ד מה(4) 651).

38. מכל האמור לעיל עולה כלהלן:

- א. אין המשך פניות או טיפול רפואי לאחר מועד האירוע משנת 2015;
- ב. המערער הגיע לבדיקה רפואית מספר חודשים לאחר האירוע משנת 2015 ומצב הברך היה תקין לחלוטין ללא עוררין;
- ג. מיד לאחר האירוע שב המערער לפעילות רגילה, ובשנים שלאחר השירות ביצע קורס אבטחה בעצימות גבוהה ועבד בעבודה פיזית (עובדה שמשקפת כי האירוע היה מינורי ולא נותרה למערער כל נכות);
- ד. עמדת ד"ר בלומברג לנעילת הברך לא הוכחה על ידו בספרות רפואית, ונסתרה על ידי מומחה המשיב - ד"ר ליברמן;
- ה. לא בוצעה למערער בדיקת הדמיה עדכנית.

39. מכאן, שמכלול העדויות והתיעוד הרפואי מעלה כי לכל היותר מדובר באירוע מינורי (האירוע משנת 2015) אשר לא גרם למערער כל נזק או הגבלה תפקודית – כך שלא ניתן לקבוע כלל קיומה של "פגימה", שאותה יש לבדוק בקשר לתנאי השירות.

קשר סיבתי משפטי

40. בהיעדר קשר סיבתי רפואי, הרי שלא יכול להתקיים קשר סיבתי משפטי זאת מהטעם שהמערער לא הצליח לקשור בין מצבו הרפואי (שלא הוכח) לאירוע משנת 2015 (ראו לעניין זה 472/89 **קצין התגמולים נ' רוט**, פ"ד מה(5) 203, 211 ה'ו', שם נקבע כי "לא ניתן להסיק מסקנה בדבר קשר סיבתי משפטי בהיעדרו של קשר סיבתי רפואי").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ע"נ 11673-09-19 פלוני נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

41. מסקנה זו מתחזקת לנוכח העובדה שהמערער הודה כי לאורך זמן לא פנה בשום תלונות לגבי ברך ימין; לא פנה להמשך טיפול ואף מספר חודשים לאחר האירוע הנטען ביצע קורס אבטחה ברמת עצימות גבוהה ועבד שלוש שנים במשרד ראש הממשלה בתפקיד פיזי.

42. מכל האמור לעיל עולה כי המערער לא עמד בנטל להוכיח קשר בין האירוע משנת 2015 לבין הנכות בברך לה הוא טוען. משכך, הערעור נדחה.

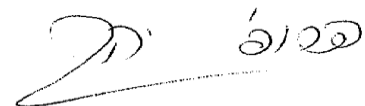
43. לנוכח שירותו של המערער בתפקיד מבצעי וביחידה קרבית, לא ייעשה צו להוצאות.

44. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת שם המערער.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

נעמית יריב, סגן נשיא

פרופ' יעקב יהב – חבר

עו"ד חנה גלאי - חברה